

43-ik szám.

Octóber 22 én 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel látva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt., és 3 hóra 1 frt 50 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárusnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 4 hasábos petitsor 7. kr.

XXII. kötet.

Epithalamium.

Melyet irta
 Az ő kedvezs barátanak
 Madarasz Jozsefnak
 Megházasodása emlékezetére

Tallérossy Zebulon.

MDCCLXX

Batrak között izz vagy ki legbatorabb:
 Jozsef barátom, ligy Te megüdvözölt,
 Ki felesapal ismig közijünk
 Szent Szimandli part hü tagjanak. —

Nem „48“-ast vettek el is pedig,
 Az mar vinaszszony, csak Danyinak valo;
 Vettek „18“-as alkotmányt,
 Mely te Neked becsületre valik.

Votum virilet elfogadod tehat,
 S centrum felii izz vileminyed konyul,
 S közözs ügyet Te izz elismersz
 Hol megeligszik a bal oldal.

Nem nazarenus, nem communista vagy;
 Republicanus, mormon: egyik se vagy;
 Elismered dynastiadat
 S tiszteled a papucset, a kormányt.

Most fogsz mosolygni szonoki szikbe csak
 Is menydörögni szip szavakat sokat;
 Mert szip szem Rad leniz karzatrul —
 Is szavazol mindig felalva.

Fizetsz adot majd megszavazatlanul.
 S felsőbb parancsot szotlanul elfogadsz,
 S ur dolgot izz magad leszolgalsz,
 Mint töbiek szegin parasztok.

Io Hymen! Ligy firj, szonok a milyen
 Voltal! De ne ligy mig se egisz olyan;
 Hanem ujonezot a hazanak
 Adj sokat is ne tagadd meg eztan!

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Lata mar Kerkapolyi bankót? Ín mar latam. Nagyon szip banko. Van nyomva küvel, rízzel, vassal; kikre zöldre pirosra. Ot tartya rajta magyar hazánk czimerit hat miniszter paradicsomi kosztümben kizs gyerekeknek öltöztetve. Egyik kizs meztelen gyerek azal a czirkalommal keziben Gorove barátom: kedvezs kizs kövir pofacsakaja! ugy miri vasutat, mere vi-gyen: másik miniszterke kicsi, azal az okulare-val taszitja könyökel oldalba: „aztan Czellnek hozd!” harmadik miniszter Szlavay tartja kezibe szölöfürtöt ideit, s csinálja savanyu abrazatot neki; negyedik fiucska artatlanka, Eötvös nagy abeczes könyvbül magyaraz: a b ab, vaskalap, ha megütöd, megharap, ötödik csecsemő Rajner Pali, a nem csinál semit; hanem hatodik, a legkedveseb, ismernyi raja szip hajfürtezetrül, az tartya kezibe kardot: ugy ilik a kedvezsnek; meg ne vagjad vele a kacsodat, kis paranyim! — No lam, had mar ez izs meg van. Soha se nem hitem volna, hogy ezt izs megirjem kopasz fejemel. Lonyay mig csak odaig vite, hogy piczulakat csinylalt, Kerkapoly mar bankokat veret. De istenucse haladunk. Pedig conscolarisok voltunk. Soha se nem hitem volna, hogy valaha az ü pinzit fogom mig költenyi. Aztan ez nem olyan komisz banko, mint töbi; ki ha uj, adig kedvezs. Kerkapoly-banko mentül piszkosab, mentül rongyosab, mentül zsirosab lesz, anal kedveseb; mer jarja tüle interes. Hja, Karoly barátom nem a-gya senkinek pinzt interezs nil-

kül. A ki Kerkapoly-bankoirt ma egy forintirt vesz tizenöt tojast, mar kit hit mulva olyan tojast kel neki irte kapnyi, kibe csibe van! Ezek a bankok mint kotlosak. Csak kar, hogy nem szabad belüle anyit nyomatni, menyi elig volna. Mi az a tiz tizenhat milio? Enyit egy osztrak miniszter c-ak ti edisből plus is nyomata alamkölcsonbül mikor ra volt bizva. De Kerkapoli nem olyan ember. Mikor ki lesz nyomva fixunfertig, akor küvet öszetörnek, platnit ladaba lepecsitelnek, ladakulesot kozsdohanyzaeskoba megin lepecsitelnek: kulesos zsacskot befalaznak, azt a szobat izs lepecsitelnek, s utolyara Kerkapoli spanyolviaszkot borba felolvaszt s saját magát izs lepecsitel vele.

No az a Thiers izs volt nalam. Hat csak ugy nem mehete haza, hogy engem meg ne latogason, is vileminyemet meg ne tugyon. Kirdezet tülem, hogy megyünk-i hat mar francoziaknak segit-igükre? feleltem neki diplomatrice: „fil labal megyünk, fil labal nem megyünk.“ Akor aztan elkezte engem kapaczialnyi, monta, hogy ez a mi mostani közözs ügyezs alkotmanyunk ot videlmeztetik Parizs erőgyei mögöte. — „No akkor egy labal se megyünk.“

No csak aszondom: kanonizaltatnyi kel nekünk primasal Szent Skene urat, a miirt nem liferalta hadseregünknek bakancsot; mer ha bakancsunk let volna, mink izs oda mentünk volna, s most nem volna bakancsosunk; ergo mivel nem volt bakancsunk, azirt vagyon bakancsosunk. — Absurdum, de igaz.

Tallérossy Zebulon

Az egyház feje.

Bevették az Angyalvárat,
Az olasz Rómának áradt.
Szegény pápát győztes Victor
Bemeszelte, mint egy piktör.

Ég feje a fő-barátnak
Mint a lángoló zsarátnak:
S ha láttatok begyürt kántort:
Ide s töva ép ugy tántorg.

Majd burnóttal jól megtorlik
A két rettenetes orr-lik;
S felkészülten, ahogy rendje,
Alkudni Victorhoz mengyen:

„Itt vagyok capitulálni;
Sietek is hátul állni,
Hogyha fogtok titulálni.
S adtok gerslit, vitulálni.“

„S buját ölni, — kérdi Victor, —
Mennyi pénzből telnék vig tor?“
Felel Pius: tiz millió
Szubvenció voln' neki jó.

„Tyhü, szent atyám! sz' én azt hittem,
Az egyház feje vagy itten.
De most látom, nagy káromra,
Hogy te vagy az egyház — gyomra!“

Don Pedro Bajuszkádo.

A vörös könyv.

(Munkatársunknak sikerült a becses államokmánytárt elébb megszerezni, mint az a delegátusok között kiosztatott.)

I. *Metternich herczeghez. Beust.*

Lieber Schwarze Péter!

Ha időt nyerhetne ön a sok mulatságtól, tudakozná meg a császártól, hogy akar e az idén háborut csinálni, vagy nem? Mert ha azt akarja, hogy az idén vele menjünk, akkor azt izenje meg még tavaly. Jaj ez az Andrássy már megint itt van Bécsben.

Beust.

II. *Beust külügyminiszter urhoz. Metternich.*

Excellenz.

Ne tessék semmitől tartani. Én magam nem kérdezősködöm, mert előre is tudom, hogy engem boldondá tesznek; hanem a feleségem nyomára jön mindennek. Az egyik császárné (Nem Eugenia, hanem Bellanger kisasszony) elárulá előtte, hogy a császárnak nincsen pénze. Ő legjobban tudhatja. És így nem lehet háboru. A császár nem tud lóra ülni.

Metternich.

III. *Leboeuf tábornok hadügyminiszterhez. Kuhn.*

Herr Collega.

Ugyan kérem, mi az ördögöt kezd ön azzal az egy millió kétszázezer francia honvéddel, a kiknek a számára a törvényhozó test ugyanannyi chassopot meg szavazott, hogy mikor a chassopot a kezükben van, a császárság ellen ne forduljanak vele?

Kuhn.

VI. *Kuhn hadügyminiszterhez. Leboeuf.*

Monsieur collega.

Igen egyszerű a dolog. A chassopotok árát fölveszem, s a honvédeket otthon hagyom.

Leboeuf.

V. *Beust külügyminiszterhez. Visconti.*

Signore collega.

Ollivier azzal biztat, hogy ha mi olaszok segítjük a francziákat, az osztrákok pedig nem segítik: jutalmul megkapjuk Dél-Tyrolt; Bismarck viszont azzal biztat, hogy ha az osztrákok a németeket megtámadják a francziák mellett, s az olaszok a németek mellett megtámadják az osztrákokat, akkor megkapjuk jutalmul Dél-Tyrolt is, meg Savoját is. Már most melyikhez nyuljak? Nem jó volna mind a kettőt megcsalni?

Visconti Venosta.

VI. *Visconti Venostához. Beust.*

Signore collega.

Engem meg azzal biztat Ollivier, hogy ha az

olaszok nem segítik a francziákat, az osztrákok pedig segítik, akkor visszakapjuk Velenczét; Bismarck pedig azzal kecsegtet, hogy ha Austria veszteg marad, Olaszország pedig fészkelődik, visszakapjuk Lombardiát is, Velenczét is. — Megcsal minket mind a kettő.

Beust.

VII. *Beust külügyminiszterhez. Bismarck.*

Jut Morjen.

Mi összeveszünk a francziával, azt szent. Ha Ausztria velünk jön a francia ellen akkor jól van: beolvasztjuk Ausztriát, még az idén; ha ellenünk fog jönni s a francia mellett, akkor beolvasztjuk jövő esztendőre; ha pedig semleges marad, akkor beolvasztjuk két esztendő múlva. Ebben tessék válogatni.

Bismarck.

VIII. *Potoczky miniszterhez Beust.*

Uram.

Ugyan hogy türheti el ön, hogy az ujságok azt írják, hogy Napoleon háboruhoz készül a spanyol candidatura miatt, mikor én erről semmit sem tudok. Foglaltassa le őket. — A ki Andrássynak szállást mer adni Bécsben, dupla Steuerzuschlagot kap.

Beust.

IX. *Beust miniszterhez. Metternich.*

Excellenz

Soha jobban biztosítva nem volt a béke, mint most, Benedetit még a fürdőre is utána küldték Vilmos királynak, hogy vidám beszélgetéssel mulattassa. A császár most irt alá egy rendeletet, melyben minden tábornok senatornak s minden senator tábornoknak lesz kinevezve. A spanyol trónra nagy kilátása van Murat herczegnek. A császár a nyarat Rómában készül tölteni, a hol magát, fiát, feleségét mind sorra megkoronáztatja a pápa által. Az alatt Bonaparte Péter lesz a regens, ki itt nagy népszerűségnek örvend.

Metternich.

X. (Ugyanazzal a postával.) *Beust miniszterhez. Ollivier.*

Uram.

A háborút ma izentik meg a burkusnak, két hét múlva Berlinben vagyunk; siessen ön, ha meg akar ott bennünket előzni.

Ollivier.

XI. *Kuhn hadminiszterhez. Beust.*

Barátom.

Gyorsan, az Istenért! szaladjon. Mondja meg három nap alatt mekkora hadsereget tudunk felállítani?

Beust.

XII. *Beust miniszterhez. Kuhn.*

Excellenz.

Hadseregünk nyolczszázezer ember. Puskánk két millió. Nem hiányzik más, csak a puskáról a kakas, meg a gyutacs, meg a szij, meg az agy; a lónál a kengyel, a zabla, meg a lónak a négy lába; a patrontáskából a töltény; a katonából a csizma, a nadrág, az ing, meg az ember; az élelmezésből a hus a profunt, a széna, meg a zab, az ágyuból a kerék meg a lafféta, meg a golyóbis; más minden megvan; úgy hogy egy hónap alati fix um fertig, elindulhatok magam és 470 generalis a háboruba — katona nélkül; ha nagyon sietünk.

Kuhn.

XIII. *Skene urhoz. Beust.*

Sakkerm — tisztelt ur.

Mennyi idő alatt lesz ez a sok „nincs“?

Beust.

XIV. *Beust urhoz. Skene.*

Nur ruhig, junges Blut. Épen most vágják azt, az ökröt, a kinek a bőréből készül az a csizmatalp, a mi majd azt a katonát fogja hordozni posztament gyanánt, a ki a burkusokat meg fogja verni: — ha t. i. lesz pénz elég.

Skene,

XV. *Lónyay Mengyhért urhoz. Beust.*

Barátom!

Van e pénzünk a cassában egy kis friss háboruhoz?

Beust.

XVI. *Beust urhoz. Lónyay.*

Amice.

Épen most gyűjtik azt a fain rongyot, a kiből majd az a papiros készül, a kire majd azt a bankót fogom nyomatni, a kivel a hadkészletet ki fogjuk fizetni.

Lónyay.

XVII. *Andrássy Gyula miniszterhez. Beust.*

Lieber Julia.

Maradj itt Bécsben, kapsz ingyen szállást; beszéj helyettem a francziával; te tudsz németül.

Beust.

XVII. *Ollivierhez. Andrássy.*

Monsieur.

Mi kívánjuk nagyon, hogy a francziák nagyon megverjék a németeket, volna is elég katonánk, fegyverünk, pénzünk, hogy segítsünk rajta; de lássa moszió, mi nem tehetünk magunktól semmit, mert mi alkotmányos miniszterek vagyunk. Nekünk előbb a delegatiók helybenhagyását kell birnunk, a delegatiók pedig nem jöhetnek össze, mert az osztrák Rajxrát feloszlattatott. Mihelyt azonban az osztrák Landtagok összehivatnak, mihelyt a cseh alkotmány-conflictus complanáltatik, hogy a csehek is beschikolják a bécsi Rajxrátot, hogy a bécsi Rájxrát megválaszthassa a maga delegátusait, azonnal előfogjuk terjeszteni ez ügyet a delegationak s a mit az határoz, azt fogjuk tenni, mert hiába, mi alkotmányos emberek vagyunk.

Andrássy.

XVIII. *Bismarckhoz. Andrássy.*

Uram.

Mi önöket most porrá morzsolhatnánk, mert van erőnk hozzá, de nem tesszük, mert szeretjük a németeket. Ha győzni talál ön, rá emlékezzék, hogy ezt nekünk köszönheti.

Andrássy.

XIX. *Beust miniszterhez. Metternich.*

Párisban minden jól megy. Két millió katona van talpon. Kövessem e az udvart Berlinbe is?

Metternich.

XX. *Andrássyhoz. Ollivier.*

Agyon vagyunk verve. Le Boeuf ökör, Moltke mézszáros! Jöjjenek segíteni hamar! Én magam szaladok innen.

Ollivier.

XXI. *Ollivierhez. Andrássy.*

Mint az ide mellékelt Reformból láthatja ön, Magyarországnak szivesen menne a francziáknak segíteni, de a mint az ide mellékelt Pokrokból látni fogja ön, a csehek akadályozzák a delegatiók alakulását.

Andrássy.

XXII. *Andrássyhoz Palikao.*

Ördög vigye az önök delegatioit: minket itt az alatt megesznek. Au secours!

Palikao.

XXIII. *Kuhn miniszterhez. Beust.*

Mehetünk e már?

Beust.

XXIV. *Beust miniszterhez. Kuhn.*

Skene még sem küldött bakancsot.

Kuhn.

— No látod, már az egész garderobot egyesítettem magamon, csak a te kabátod van még hátra, add ide, hadd legyen mind együtt.

— Hát én aztán egy száll attilában maradjak?

— Dehogy! Ahun megy egy szerb, annak van egy jó kaftánja, azt neked adom cserébe, vedd el tőle.

Szüreti tudósítások.

Badacsony. Az idei szüret pompásan ütött ki. Borunkat izelve úgy érezzük magunkat, mintha egy macska szaladt volna le a torkunkon s azt valaki a farkánál fogva huzná vissza felé.

Apcz. Idei borunk biztosít bennünket a muszka invasio ellen. No ha ezt megissza!

Somlyó. Elmégý innen? vagy pofonütlek!

Szeged. Idei borunk kitünő szolgálatot tesz derék kormány biztosunk kezében. A legmegátalkodottabb rabok vallami kezdenek tőle.

A tökéletesített léghajózás.

Nadár annyira vitte már a léghajó correspondentiát, hogy a hol érdekes státiót talál, leereszt huil-ernyővel egy special-correspondent, s az jegyzi az eseményeket a légből alá szállva.

(Élet-képek.)

Pesti kalauz vidékieknek. 1. Egy falusi pap megy Pest egyik utcáján. Egy csinos fiatal ember nyájasan üdvözi: „Fehérváron volt szerencsém; én Szépfői vagyok!” „Lehet, nem emlékezem.” Hol méltóztatik szállva lenni? „Europánál, épen szállásomra megyek.” „En is ott vagyok szállva, szerencsém lesz haza kísérni t. urat.” A két új ismerős, kart öltve megy együtt; egy másik jó külsejű fiatal csatlakozik nyájas üdvözlettel hozzájuk, mint Szépfői jó barátja, s karját a pap másik karjába ölti. A pap szabadkozik, hogy ő szabad ember, szabad kézzel lábbal szeret járni. De hát együtt mennek. Egy borház előtt Szépfői felkéri a papot; nem tetszik egy pohár borra betérni. „Nem bánom”. Szépfői tüstént parancsol három palaczk somlaít. A pap szabadkozik, s figyelmezteti a pinczért, hogy neki csak saját számlájára hozzon. Isznak, iddognak, adomáznak az új barátok; egyszer egy harmadik jó képű fiatal ember köszönt be hozzájuk, ki magának szintén italt parancsol. Kevés előbeszéd után, az ujdonjött, egy tuczat kártyát vesz elő: nézze t. ur! majd mutatok valami mesterséget: fogadjuk, hogy ez a veres király! A pap rá tekint a kártyára, s viszonz: ez a veres nyolcasas. Nohát vesztettem, mond a fiatal ember, s kihuzza arany zsebóráját, oda teszi a pap elébe: „tessek t. ur, ez az óra már most azt öné; tölem elnyerte.” A pap szabadkozik: „én el nem fogadom, el nem fogadhatom az ön óráját,” azzal felállva, a bort kifizetve, köszönöm az urak igen különös barátságát! azzal ott hagyta a három jó madarat.

2. A császárfürdő folyosóján sétálgatott egy tisztos férfi. Egy szintén sétálgató szép hölgy a szeme közé pillant egyszer, s mindannyiszori találkozásban. A nedves fa is tüzesnek látszik sötétben, a tapló is tüzet fog a gyújtó üveg alatt: a mi tisztos férfiuunk szíve taplója is lángra lobbant a szép hölgy égető szeméinek miatta, s öntudatlanul ment, rohant a pár csillagszem után, — egy szobába. Nagy volt a tisztos férfiuak az ő gyönyöre, és öröme, mint Mahomet bármelyik fiájé a mennyei huri kebelén. Egyszer a zárt ajtón valaki be akar nyitni. Majd erős döbörgés, rugdalás az ajtón: nyisd ki asszony az ajtót! Jaj a férjem! sipit a hölgy, s reszketve kinyitja az ajtót. Es berohan Othelló, revolverrel: hah hütelen! hah csábító! A hölgy sikoltott, a tisztos férfiu reszketett. A fehér Othelló, neki ront a tisztos férfiuak; „jól ismerlek csábító! e bűnödöt, csak vér vagy pénz moshatja le. A sarokba szorított tisztos férfiu a két

vagy közül, az utóbbi mentő kötelet ragadja meg zavarának hullámai közt; alkuba ereszkedik, és az elébe tett váltóra ezer forintot irt alá. Még örült, hogy ilyen szabadulhatott. Pedig a nő nem volt neje, hanem csak ilyenét üzlettársa az Othellónak.

Palócország egy falujában pörben állt a falu, népe földesurával, s mármár egyezkedésre kerültek, midőn egy épen haza jött obsitos felbiztatja övét: várjanak elébb, majd ő felmegy a királyhoz, kit ő jól ismer, mert hát gyakran állt előtte silbakot. A parasztok összeszeszik az uti költséget, megírják az istáncziát; egyszer az obsitos visszajön az izennettel, hogy a király köszönti mind az egész népet: majd nem sokára maga lejön igazságot tenni. A nép naponként kijárt a határszélre seregestül. Egyszer két ismerős ur, négy lovon arra hajtat, s kérdi az emberektől mit várnak? Hát a királyt. Melyik királyt? a a tökkirályt, vagy a makk királyt? De aztán a kocsis meg is eresztí a gyeplőt, mert ugyancsak szállt utánok az áldás, kő és husáng.

Simortól valaki kérdezte volna: miért simul annyira a csalhatlansághoz: lám Rauscher, lám Schwarzenberg. Hja! volt ő eminenciázhatnám válasza: ők már kárdinálisok: ők tehetik!

Lovagatlan lovag-ló. Egy vontató gőzös uszályhajóján, Konstantinápolyból, Bábólnára egy szép arab mén hozott. A mén, Dunaföldvár közelében, meglátja ketreczéből, a rébéri pusztán legelésző ménest: Eufrates partján képzele magát; egy percz egy gondolatvillám: kiugrik szűk ketreczéből a hajóra, a hajóról a Dunába, a Dunából kiugrik a parton legelésző fajtársakhoz. A dunaparti alföld lóhölgyei röhögve, ujongva fogadák Arábia délezeg szülötté, az viszont nyerítve üdvözlé a négy lábú hölgytársaságot. Ámde Európa s Ázsia lovainak az öröme nem soká tartott. A gőzös megállott. A csikósok nagy bajjal pályvára keríték az idegen gavallért, de a mén legálább megmutatta, hogy igazán telivér.

Egy figyelmes olvasó kezébe vesz egy három kötetű regényt; elolvassa az első kötetet, azután a harmadikat, végre a másodikat, s kérdi: hogyan esik az, hogy már a szerelmesek meghaltak: most mégis szeretik egymást? (gr. V. A.-val történt.)

Képviselőház elnöke
„Lloyd“ba egy cikket löke
„Napló“ ezért reá szöke (!)
S tollával rajta jót böke.

Kérünk — mond — jó urunk Somsich
Ha máskor ily nagyot sántítsz, —
Legalább magyarul sántíts, —
A németet ne bolondítsd.

A politikus czismadia udvari hirei.

Berlin: Az udvar Isten kegyelméből át költöz ködött Franciaországba és Párisban akar telelni.

Páris: Az udvart kisperték.

Madrid: Az udvar begyepesedett, most akarják felszántani és bevetni.

Florenz: Az udvarnak felmondták a szállást, nyíltan kimondták, hogy az udvarnak Rómában a helye, — az udvar ismét hurezolkodik.

Róma: A szent széket kitétték az udvarra.

Caprera: A főkertész megszökött a udvarból.

Konstantinápoly: Az isteni udvarnak se fala se kerítése, csak portája van, annak is düledez a kapufélfája.

Szentpétervár: Az udvarban nagy a le-selkedés.

Stokholm: Az udvar csöndes.

Bécs: Az udvarban nagy a zürzavar, a Babel egyik tornya ledől.

Koppenhága: Az udvar gyászol.

London: Az udvar nem avatkozik semmibe, — mindent az udvaron kívül végeznek.

Washington: Itt már nincs szükség udvarra van egy fehér ház, udvar nélkül.

Bolond-gombák.

főltalaja Vörös Gárgyán poéta.

Szépen vagyunk!... maholnap a statisticusok és doctorok közt is kiüt a bukus-tureus patália. A dolog Benedettije ama gordiusi kérdésben gyökerezik: vajjon hol ijesztőbb a veszedelem? a porosz táborban-e? hol kiütött a dögvész, — avagy Törökországban? hol a napokban beütött a doctorok tábora. A doctorok megátalkodottan vitatják ugyan, hogy a dögvész sokkal pusztítóbb elem, mint Aeskuláp szerszámai, — a statisticusok azonban úgy kombinálnak, hogy egy döghalálra csakis egy ember eshetik, míg

egy doctor képes egymaga akár egész temetőt megtölteni. — Hát tessék már most kiokosodni belőle!

No! hála Istennek, most már csak igazán magyarosodunk. Még a m. kir. *távirda hivatal* is neki durálta magát s ezt a szót: „*Tantième*“ pardon nélkül lefordította magyarra, még pedig így ni: „*Magántávüregnykezelésihányadjutalékrészlet.*“ Uram őrizz a gondolattól! ha ez a buzgó hivatal a „*Quótát*“ megtalálja fordítani magyarra, — hasonló procedura mellett a 32 millió magyar kvóta legalább is egynehány ezertrillióra fog kinyulni.

Bizony furfangos gyerekek azok a fiskáriusok; értik a csizót, mindent, csak a magyar irályljal nem tudnak kibékülni. A kros levelezési lapon érkezett hozzám valamelyik mult, héten, szórul szóra illetén ügyvédi értesítés: „Sem a gyarmati végzés, sem Kozmáné nem kapta ki pénzét, azt mondták most nem illeti, mert a *gyerekek megvannak semmisítve.* A szüret hétfőn 10-én lesz, a melyre elvárunk, add át Miskának is, — értve a mi szüretünk.“ — Köszönöm alásan; az a vandal törvényszék a helyett, hogy az árvaakra nézve sérelmes végzést hatályon kívül helyezte volna, — csak úgy mir nix, dir nix megsemmisíti a gyerekeket. — Ezért jó lesz ám Miletics urnak az igazságügyminisztert a vácsi kóterből interpellálni!

Az *üres erszény rendszerint teli van* humorral. A napokban egy reménydus fiatal poéta, ugy déli hangszó tájban szüz gyomorral sasiroz a vácsi utca hosszán imádottja oldalánál s rágyujt elkeseredetten a frázisra: „Nagysád! én kegyed irányában elévülhetlen érzelmeket *táplálok.*“ Ezt meghallja az ömlengő lovagnak egy épen mellette elsurranó kenyeres pajtása, s ugy futtában oda sug: „Hagyd el pajtás! ne *táplálj* te senkit, semmit .. hiszen ugyis elég baj neked *önmagadat táplálni!*“

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — A hirlapok írják, hogy a német hadseregben kiütött a vérhas, még Frigyes Károly is

bele esett. Lám, mily nagy patrioták ezek a németek, még a betegségekből is épen a nemzeti betegséget kapják meg.

— — Xántus János egy nagy orrszarvut küldött a nemzeti muzeumnak. Képzelem, hogy a muzeum igazgatója, Pulszky, erre a czélzásra mennyire megaprehehdált.

— — Somssich Pál, jeles német publicista s mellékesen a magyar országgyűlés elnöke hir szerint egy új S-t szándékozik beigtattatni a ház szabályokba, mely szerint a magyar országgyűlés ezentul németül is megnyitathassék. (Es csehül bezárássék?)

— — Napoleon titkos iratai közt megtalálták azokat a hamis banknótákat, a miket ő felsége saját kezüleg csinált. (Hát ha olyan hatalmas császár volt, mért nem csinált, a bolond, inkább igazit?)

Adomák.

— Kabán volt egy becsületes csizmadia, a kit ugy csufoltak, hogy „a Jézus“. Indokolták pedig e gunynevet azzal, hogy a csizmadianak „nem vala formája, sem szép ékes ábrázatja.“

Történik, hogy Nagy Péntek napján a helybeli tiszteletes elmélkedik vala a Jézus haláláról.

Meglöki egyik ajtatos keresztyén hallgató nő a másikat könyökkel, és így szól:

— Hallja kend Sári néném, mit mond tiszteletes nagy jó uram? Azt mondja, hogy megholt a Jézus!

— Ugyan ne mondja, kegyelmed, hiszen tegnap igazgatta meg a bakkancsom sarkát.

— Volt P... en egy bolondos ember, a ki sokszor fenyegetődzött azzal, hogy ő felakasztja magát. Szomszédjai meg azt mondták rá hogy: no hát!

Egyszer aztán mikor egyik szomszéd újra látogatott, látja, hogy István bácsi egy kötelet átvetett egy gerendán, s egyik végét a nyakára kötötte, másik végével pedig ugyancsak huzza magát felfelé, azonban mihelyt rászorul a hurok, szépen vissza ereszkedik az alatta levő zsámolyra.

Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÖR.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK.

Kirner József

m. kir. adv. fegyvergyáros,

szerviták tere 4-dik szám Pesten,
ajánlja leggondosabban szerkezett és teljesen megpróbált

Revolvereket

1 Lefauchaux-revolver, 7 m/m. öblü, 6 lövetü, kicsiny	12—25 frt.
1 " " " 9 m/m. " 6 lövetü, nagyobb	16—30 frt.
1 " " " 12 m/m. " 6 lövetü, egészen nagy	18—40 frt.
1 ököl-revolver 6 lövetü	10—20 frt.

Csappantyús fegyverek.

1 egyszerű fegyver, vascsővü 8 frt. 8 frt. 50 kr.	1 kettős-fegyver, sodsonycaövü 22—24 frt.
1 kettős-fegyver, vascsővü 15—17 frt,	1 " " damaszt-csővü 30—45 frt.

Lefauchaux-fegyverek

- a) a bel- és külföld legjobb gyarából, személyes ellenőrzésem mellett szabályozva és kipróbálva 45—85 f.
 b) saját gyártmánya, rendkívül szabatos és szilárdan készítve, különféle rendszer szerint 85—160 frt.
 Egyedüli raktára Gasser Lipót 837

hadi-revolvereknek,

finom kiállítással 26 frt. és fölebb.

Minden fegyverért jótállás biztosítatik, s azon esetben, ha nem alkalmas, 14 nap alatt becsérletnek. Vidéki megbízások utánvét mellett a leggyorsabban teljesítettnek.

Hamis gyémántok.

Nem Pierre de Strass!

Egy bécsi lap azon ujdonságot hozta hogy egy tudós, Gaudin ur. kinek már a művészi rubinokat is köszönhetni, hamis gyémántokat készít, melyek oly szilárdak, mint a gyémánt s minden nem valódi követ ragyozó fénye által árnékba borít. **A Feitel Traugott áruháznak Bécsben,** minden környéken folytonos haladásáról ismerve, van szerencséje jelenteni, hogy máia a művészi „Gaudin-féle” gyémánt, mint női és férfi ókszer mindonkor a legnagyobb választékban kapható és pedig 1. sz. aranyban:

Női- és férj-gyűrűk 1.50, 2, 2.50 frt.; boglárakba foglalva, diszes: 4, 4.50, 5 frt.

Férfi- és női előtűző-tűk 1, 1.50, 2, 2.50 frt.; boglárakban, diszes fénynyel, 3, 4, 5 frt.

Inggombok 1.50, 2, 2.50 frt.; boglárakban, diszes 3, 3.50, 4 frt.

Fülgyűrűk, tojásdad, kerek vagy byzanti alakban 3.50, 4, 5 frt.

Mell-ék. tojásdad, kerek vagy byzanti alakban 4, 5, 6 frt.

Keresztescsékek, szivecsékek, medaillonok stb. 2.50, 3, 4 frt.

Egész díszletek, és pedig: mell-tűk, fülgyűrűk, nyakékek 12.50, 15, 20 frt.

Az egyedüli eladásról gondoskodik a

Feitel Traugott áruház,

Bécs, verl. Kärntnerstrasse 57, és Kärntnering 2.

— 15 éves ifjoknak való ruhák.

Helyiség változtatása ROTHBERGER JAKAB

cs. kir. udvari szállítónak

1386

első bécsi uri-ruhák raktára

most a Deák-Fer. azelőtt nagyhid-utczába 7. sz. a bécsi utczával szemközt

áttéve. Ajánlja a legolcsóbb árakért az őszi és téli uri-ruháknak nagy választéku mennyiségét

Angol cheviott felöltők	20 frt.
Őszi felöltők	8 "
Angol cheviott öltözetek	25 "
Őszi öltözetek	16 "
Utazó gubák és köpenyegek	9 "

Viselt ruhák ujakért becsérletnek.

Kölcsönző ruhátár.

Megrendelések pontosan teljesítve.

Csak alapos gyógyítás biztosít
utóbjak ellen.

Titkos betegségeket és tehetetlenséget

(elgyengült férfi-erőt)

gyakori m. gömléseket, sőt a végképi tehetetlenséget is, katonai és polgári kórházakban sikerrel használt egyszerű módszerrel kiválóan tartós siker biztosítása mellett, bámulatos gyorsan és alaposan gyógyít (az ujonkelekezettek 48 óra alatt) **WELISS J.** - gyak. orvos és szülész, az itteni es. k. katonai főkörházban volt osztály-orvos

RENDELŐ-INTÉZETÉBEN

Pest, belváros, Sebestyen-tér 4. sz. (a „két huszár-hoz“ címzett kávéház felett) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Naponként regg. 7 órától 10-ig, délut. 1-4-ig.

Ferfiak és hölgyek részére külön bemenet és külön várószoba van.

Díjjal ellátott levelekre leggyorsabban válaszol, s kívánatra gyógyszerrel is gondoskodik.

Titkos betegségeket és tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt)

gyógyít gyökeresen fényes és tartós sikerrel biztosítása mellett

Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész és szemész.

Rendel naponként délelőtt 11 órától 1-ig és délután 3 órától 5-ig.

Lakik Pesten. Lipót-város. Nádor-
utca 13. szám, I-ső em., 14. sz.

Díjjal ellátott levelekre azonnal
válasz adatik. 213 224

Az első és legnagyobb bécsi férfi-ruha-raktárban

Pesten, Kristóf-tér 2. sz., 1-ső emelet a „Nagy Kristofhoz“

a legfinomabban kialakított és legnagyobb választéku mennyiségben, a legolcsóbb árakon kaphatók:

Őszi felöltők	10-35 frt.	Teremi-öltözetek	22-45 frt.
Őszi öltözetek	22-45 „	Vadász kabátok	8-22 „
Őszi kabátok	0-35 „	Havelokok	18-50 „
Téli kabátok	14-60 „	Utazó gubák	12-35 „
Tiszti zubbonyok	7-20 „	Városi bundák	35-200 „
Pongyola öltönyök	9-25 „	Utazó bundák	36-150 „

Videki megrendelések a legnagyobb pontossággal teljesítettek. A nem alkalmas ruhák kifogas nélkül visszavétnak. 1214 1353

WELISCH ADOLF

Bécsben, Mariahilf 57.

Pesten, Kristóf-tér 2. sz.

7-dik kiadás. (Magyar nyelven 4-dik.)

A nemi élet titkai és veszélyei.

Értekezések a nemzés, terhesség, öntertőzés, magömlés, sápkór, fehérfolyás, közönséges tehetetlenség, női magtalanúságról stb., ez utóbbi betegségek öv- és gyógy-módjaival.

Függelékkel a bujató i ragá yzásról, és Dr. Rodet Lyon orvos ragály elleni legbiztosab óvszeréről, a férfi és női ivar-zervek bonczani ábráival.

Ára 1 frt.

Postán megküldve 10 krral több; utánvetellel 40 krral több.

Megrendelhető szerzőtől következő cím alatt:

Dr. Eiber N.

József-utca 66. szám, saját ház. Pesten

Betegek levél útján is gyógyíttatnak. 729